

acronym, eponym, homonym, metonym, synonym

สมัชช บวรภักดี*

อรรถสิทธิ์ เวชชาชีวะ*

Acronym^{๑ก} *n.* word formed from the first (or first few) letters of several words, as radar, from radio detecting and ranging. ชื่อย่อ *n.* ชื่อที่ย่อมาจากชื่อเต็ม^{๒ก} ผสมขึ้นจากอักษรตัวต้นของคำที่เป็นชื่อเต็ม เช่น AIDS, radar, SEATO

Eponym^{๑ข} *n.* 1. a real or mythical person from whose name the name of a nation, institution, etc. is derived or is supposed to have derived: as, William Penn is the eponym of *Pennsylvania*. 2. a) a person whose name has become closely associated with some period, movement, theory, etc. b) the name applied to the period, etc., as *Elizabethan* or *Einsteinian*. (ชื่อคนสำคัญ - ผู้เขียน).

Homonym^{๑ค} *n.* 1. a word with the same pronunciation as another but with a different meaning, origin, and, usually, spelling (e.g. bore and boar); homophone. (คำพ้องเสียง^{๒ข}). 2. either of two people with the same name; namesake. (ชื่อพ้องกัน^{๒ค}, ชื่อพ้อง - ผู้เขียน).

คำพ้องเสียง^{๒ข} *n.* คำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกันและมีความหมายต่างกัน เช่น ไส-ไล่-ไสย, กาล-การ-การณ. (โป) ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยของพระยาศรีสุนทรโวหาร (น้อย อาจารยางกูร) เรียกคำพ้องเสียงว่า ไวพจน์.

Metonym^{๑ง} *n.* a word used in metonymy, as a substitute for another (ชื่อพ้องความ - ผู้เขียน).

Metonymy^{๑จ} *n.* use of the name of one thing for that of another associated with or suggested by it (e.g., “the White House has decided” for “the President has decided”).

Synonym^{๑ฉ} *n.* 1. a word having the same or nearly the same meaning in one or more senses as another in the same language; opposed to *antonym*. 2. a *metonym*. (ชื่อพ้องความ - ผู้เขียน) 3. in biology, an incorrect or outmoded systemic name. (คำพ้องความ^{๒ข}).

คำพ้องความ^{๒ข} *n.* คำที่เขียนต่างกันแต่มีความหมายเหมือนกันหรือใกล้เคียงกันมาก เช่น โคกับวัว, ควายกับกระบือ, มนุษย์กับคน, ไวพจน์ก็ว่า.

เอกสารอ้างอิง

1. Webster's New World Dictionary of the American Language, College Edition. Cleveland: The World Publishing Co.; 1958. p. 14(ก), 490(ข), 696(ค), 927(ง), 1479(จ).
2. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๔๒ พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์; ๒๕๔๖. หน้า ๓๖๗(ก), ๒๔๕(ข), ๑๗๗(ค).

*สำนักวิทยาศาสตร์ ราชบัณฑิตยสถาน